

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор
Національної академії
внутрішніх справ
доктор юридичних наук,
професор

Руслан СЕРБИН

22.05.2025 р.

ВИСНОВОК

Національної академії внутрішніх справ про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Синоверського Андрія Івановича «Розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану» поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право», затвердженої рішенням Вченої ради Національної академії внутрішніх справ від 25 жовтня 2022 року (протокол № 14)

ВИТЯГ

з протоколу розширеного засідання кафедри криміналістики та судової медицини від 22 травня 2025 року

Присутні:

проректор, доктор юридичних наук, професор: Чернявський С.С (голова засідання);

кафедра криміналістики та судової медицини: т.в.о. завідувача кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Антошук А. О.; професор кафедри, доктор юридичних наук, професор Черноус Ю. М.; професор кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Мировська А. В.; професор кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Комаринська Ю. Б.; доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Патик Л. Л.; старший викладач кафедри, доктор філософії в галузі «Право» Басюк Л. О.; аспірант заочної форми навчання Синоверський А. І.;

кафедра кримінального процесу: професор кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Хабло О. Ю.; професор кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Никоненко М. Я.;

кафедра оперативно-розшукової діяльності та національної безпеки: професор кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Моргун Н. С.;

лабораторія з проблем протидії злочинності ННПД: завідувач наукової лабораторії з проблем протидії злочинності ННПД, доктор юридичних наук, професор Вознюк А. А.; головний науковий співробітник, наукової лабораторії

з проблем протидії злочинності ННПД, доктор юридичних наук, старший науковий співробітник Тичина Д. М. (*рецензент*);

відділ організації наукової діяльності: провідний науковий співробітник відділу, доктор юридичних наук, доцент Севрук В. Г. (*науковий керівник*), провідний науковий співробітник відділу, доктор юридичних наук, доцент Павленко С. О. (*рецензент*), старший науковий співробітник відділу, кандидат юридичних наук Бондар С. В.

Були присутні 6 докторів наук та 8 кандидатів наук за профілем поданої на розгляд дисертації.

Порядок денний:

Обговорення дисертаційного дослідження аспіранта заочної форми навчання кафедри криміналістики та судової медицини Національної академії внутрішніх справ Синоверського Андрія Івановича «Розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану», поданого на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», щодо її рекомендації для попереднього розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді Національної академії внутрішніх справ.

Слухали:

Аспірант Синоверський А.І. доповів про результати дисертаційного дослідження. У доповіді було обґрунтовано насамперед актуальність обраної теми дисертаційної роботи, визначено мету, завдання, предмет та об'єкт дослідження, здобувачем доведено до присутніх структуру роботи та основні її положення, сформулював та обґрунтував новизну, теоретичне та практичне значення одержаних результатів дослідження.

В умовах воєнного стану усе більшу актуальність набуває розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами, яка завдає значної шкоди державі, негативно впливає на стан економіки, дестабілізує фінансово-кредитну систему, ускладнює криміногенну ситуацію. Нині, вона стала одним із факторів, що загрожує національній безпеці держави.

Крім того, на сьогодні спостерігається досить стала тенденція до зміни структури та характеру організованої злочинності, способів вчинення кримінальних правопорушень та приховування своєї кримінальної протиправної діяльності. Посилюється її організованість, що потребує прийняття невідкладних законодавчих й організаційно-управлінських заходів. Водночас суттєві економічні та суспільно-політичні перетворення, розвиток техніки, криміналізація суспільства зумовили необхідність наукового осмислення такого негативного соціального явища, як організована злочинність.

Важливість розроблення криміналістичної характеристики кримінальних правопорушень, учинених організованими групами в умовах воєнного стану обумовлюється декількома факторами: складністю виявлення злочинної діяльності організованої злочинної групи, а також встановлення всіх її

учасників та визначення лідера; утруднення процесу розслідування вказаної категорії кримінальних правопорушень, проведення слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних дій, внаслідок ведення бойових дій, перебування окремих частин території України під тимчасовою окупацією, деокупації територій та їх розмінування, масовим переселенням населення країни, в тому числі і вимушеного перенесення окремих підрозділів органів Національної поліції України, Служби безпеки України, Державного бюро розслідувань з тимчасово окупованих територій; значним навантаженням на правоохоронні органи, внаслідок необхідності виконання завдань, пов'язаних із захистом територіальної цілісності та державного суверенітету нашої держави, виявленням диверсійно-розвідувальних груп, здійснення контррозвідувальної діяльності, документуванням воєнних злочинів, тощо.

Аналіз даних статистики Офісу Генерального прокурора засвідчив стрімке зростання рівня організованої злочинності, зокрема у 2022 році було виявлено 395 організованих злочинних груп, у складі яких було 1637 осіб, в 2023 році – 494, які в свою чергу налічували 2103 особи, у 2024 році їх уже налічується 631 організована злочинна група, у складі яких – 2888 особи. Крім того, дані статистики відображають найбільш вразливі сфери суспільного життя, які стали об'єктом підвищеного кримінального ризику, якими є фінансово-економічна, оборонна сфери, сфера соціального захисту населення, сфера державного управління.

Організовані злочинні групи користуючись військовим конфліктом безпосередньо впливають на економічні процеси, які відбуваються у державі. В умовах воєнного стану вчинення кримінальних правопорушень організованими злочинними групами часто маскується під волонтерською діяльністю, а лідери таких злочинних груп займають високі керівні посади, або ж перебувають на тимчасово окупованих територіях нашої держави, ведучи свою злочинну діяльність звідти.

З огляду на зміни, що відбуваються у кримінальному процесуальному законодавстві, удосконалення та розвиток криміналістичної техніки та тактики, поява інноваційних напрямів у криміналістичній теорії та практиці, окремої уваги заслуговує питання розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану. Для цілісності та повноти пізнання питань розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного часу слід розглянути питання взаємодії слідчого із працівниками спеціальних оперативних підрозділів боротьби з організованою злочинністю, а також іншими органами та організаціями. Складність розслідування за даною категорією кримінальних правопорушень обумовлює необхідність спільної погодженої діяльності слідчих, працівників оперативних підрозділів, спеціалістів, а також широкого використання заходів міжнародного співробітництва.

До цього часу відсутній єдиний підхід до змісту розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану. Крім того, в умовах збройної агресії російської

федерації проти України змін зазнали процесуальні, криміналістичні та інші аспекти розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану, зокрема, щодо форм та методів здійснення досудового розслідування, планування процесу розслідування таких кримінальних правопорушень, організаційних, процесуальних і тактичних особливостей проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій, інших процесуальних дій, тощо. Таким чином, вказане обумовлює важливість нашого дисертаційного дослідження.

Теоретичним підґрунтям дисертаційного дослідження стали наукові праці, що містять загальні положення методики розслідування кримінальних правопорушень: А. М. Бандурка, В. К. Весельського, А. Ф. Волобуєва, В. Я. Горбачевського, В. А. Журавля, В. В. Зарубей, А. В. Іщенко, О. А. Клименко, В. О. Коновалової, В. К. Лисиченка, А. А. Небитова, М. А. Погорецького, Л. Д. Удалової, П. В. Цимбала, Ю. М. Чорноус, В. Ю. Шепітька, М. Є. Шумила та інші.

Безпосередньо дослідженню окремих питань, пов'язаних з розслідуванням кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами присвячені праці таких українських учених як: О. Л. Авраменка, В. М. Варцаби, Л. В. Дергача, А. В. Даниляка, Л. Г. Д'яковського, В. П. Корж, М. В. Проценка, В. Б. Школьного; К. О. Чаплинського, А. П. Сакаля, І. Л. Рудницького, Ю. В. Висотенко, А. І. Плосконоса, І. В. Пашинської, С. О. Павленка, В. Г. Севрука, Р. О. Тютюнника, Б. В. Щура.

Важливе значення становили праці присвячені організації розслідування кримінальних правопорушень, які вчиняються в умовах дії особливих правових режимів, зокрема воєнного стану, зокрема: С. О. Кузніченко «Становлення та розвиток інституту надзвичайних адміністративно-правових режимів в Україні» (2014), О. В. Лазукової «Особливий режим досудового розслідування в умовах воєнного, надзвичайного стану або у районі проведення антитерористичної операції» (2018), С. О. Кузніченко та В. О. Голуб «Воєнний стан: закордонний досвід та українська модель (досвід комплексного дослідження)» (2019); О. М. Семенишин «Теорія та практика запобігання корисливо-насилюницьким злочинам органами та підрозділами національної поліції України (за матеріалами операції об'єднаних сил)» (2020), І. В. Прянішнікової «Адміністративно-правові засади взаємодії засобів масової інформації з органами Національної поліції під час запровадження правового режиму воєнного стану» (2022), О. О. Кисельова «Особливості здійснення кримінального провадження в умовах особливого періоду, надзвичайного та воєнного станів» (2022), К. П. Шевчинена «Розслідування воєнних злочинів в Україні» (2024).

Констатуючи дослідницьку цінність дисертаційних досліджень, слід наголосити на необхідності вивчення проблемних питань, присвячених розслідуванню кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану із урахуванням сучасних вимог кримінального процесуального законодавства та реалій сьогодення. Крім того, в умовах функціонування особливого режиму досудового розслідування та у

зв'язку зі збройною агресією російської федерації проти України нагальною є потреба в ґрунтовному науковому опрацюванні теоретичних, правових і практичних засад розслідування кримінальних правопорушень учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану. Враховуючи вищевикладене, дана проблематика зумовлює вибір теми дисертаційного дослідження та визначає його актуальність.

Метою дисертаційної роботи є розроблення теоретичних положень та практичних рекомендацій щодо розслідування кримінальних правопорушень, вчинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану.

Досягнення зазначеної мети передбачає вирішення таких задач: систематизувати сучасний стан наукових досліджень з проблем розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану; охарактеризувати правові засади розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану; сформулювати криміналістичну характеристику кримінальних правопорушень, учинених організованими групами в умовах воєнного стану; виокремити обставини, що підлягають встановленню на початковому етапі розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану; визначити типові слідчі ситуації початкового та наступного етапів розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану та запропонувати алгоритм їх вирішення; висвітлити проблемні аспекти та шляхи удосконалення взаємодії слідчого з іншими правоохоронними органами в процесі розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану; розробити систему тактичних прийомів проведення огляду та обшуку під час розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану; охарактеризувати тактику проведення допиту під час розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану; з'ясувати ефективні форми використання спеціальних знань під час розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану.

Об'єктом дисертаційного дослідження є суспільні відносини, що виникають під час розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану.

Предметом дослідження є розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що робота є першим комплексним монографічним дослідженням, у вітчизняній науці, щодо розслідування кримінальних правопорушень, вчинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану, в якому узагальнено та сформульовано низку положень, висновків і рекомендацій, які становлять наукову новизну, зокрема:

вперше:

– розроблено криміналістичну характеристику кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану, основними структурними елементами якої є: способи підготовки, вчинення та приховування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану (за критеріями: характером предмету злочинного посягання; сферою злочинного впливу організованої злочинної групи; технологією злочинної діяльності; слідова картина (за характером слідів та способом їх фіксації: матеріально-фіксовані, ідеальні; за ознаками, що вказують на організованість групи (сліди ієрархічної структури та розподілу ролей, сліди стійких зв'язків та конспірації, сліди залучення корумпованих зв'язків, сліди використання спеціальних знань та навичок, сліди систематичності та плановості злочинної діяльності; за географічною локалізацією та часом вчинення: сліди, характерні для певних регіонів, що знаходяться під безпосередньою загрозою бойових дій або мають особливості економічної діяльності; сліди, що вказують на активізацію певних видів кримінальних правопорушень у конкретні періоди воєнного стану); обстановка вчинення кримінальних правопорушень, що розглядається в сукупності зовнішніх просторово-часових меж (час, місце, обставини) та факторів соціально-політичного характеру (стратегічне значення території, економічний потенціал регіону, логістичні особливості, соціально-економічні умови регіону, військові та політичні фактори); предмет злочинного посягання; криміналістична характеристики членів і лідера організованої злочинної групи (складається із системи показників, що відбивають у сукупності їх соціально-демографічний та професійний склад, кримінальний досвід і знання в різних сферах, залежно від напрямку злочинної діяльності, типології лідерів, непрямих учасників, виконавців, тощо);

– запропоновано авторську диференціацію організованих злочинних груп за критерієм сфери реалізації, в якій вони здійснюють свою злочинну діяльність в умовах воєнного стану: організовані злочинні групи, які продовжили свою злочинну діяльність у сфері загальнокримінальної спрямованості; організовані злочинні групи, які перенесли свій основний осередок закордон, залишивши при цьому окремий контроль за злочинною діяльністю в Україні; новоутворені організовані злочинні групи, які розпочали свою кримінальну діяльність після криміналізації окремих діянь; злочинні угруповання, які надавали підтримку державі-агресору, її військовим формуванням з 2014 року; організовані злочинні угруповання, які функціонують у владних структурах, або мають корумповані зв'язки із ними;

– систематизовано типові слідчі ситуації початкового етапу розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану: за напрямками (видами, схемами) злочинної діяльності організованої злочинної групи в умовах воєнного стану; за джерелом фінансування організованої злочинної групи; за характером корумпованих зв'язків організованої злочинної групи; за джерелом одержання вихідної інформації про кримінальне правопорушення. Запропоновано алгоритми вирішення окреслених слідчих ситуацій;

– аргументовано необхідність створення окремих експертних підрозділів у структурі центральних і міжрегіональних органів Національної поліції України, які здійснюють реалізацію державної політики з питань боротьби з організованою злочинністю, що зумовлено трансформацією сучасних загроз, зокрема участю колишніх правоохоронців у складі організованих злочинних угруповань, які діють в інтересах окупаційної влади, що вимагає створення вузькоспеціалізованих експертних структур, здатних ефективно протидіяти таким загрозам шляхом проведення комплексного аналізу, виявлення прихованих зв'язків між організованими злочинними групами й елементами колабораціонізму, а також забезпечення високого рівня інформаційної, криміналістичної та аналітичної підтримки;

удосконалено:

– сучасні наукові положення щодо стану дослідження проблем розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану шляхом аналізу та систематизації відомостей про зміст дисертаційних і монографічних праць вітчизняних та зарубіжних науковців, а також досліджень, викладених у посібниках, методичних рекомендаціях і наукових статтях з метою формування теоретичних положень та науково обґрунтованих рекомендацій з цієї проблематики;

– систему обставин, які підлягають встановленню під час розслідування кримінальних правопорушень учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану, що характеризують: подію кримінального правопорушення (часу, місця, обставин і обстановки); відомостей, які свідчать про створення та діяльність організованої злочинної групи; інформація про її учасників, лідера, та осіб які сприяли вчиненню кримінального правопорушення, чи прихованню їх злочинної діяльності; обсягу ролей кожного учасника організованої злочинної групи, достатніх доказів причетності учасників організованої злочинної групи до вчинення кримінальних правопорушень; сфери злочинного впливу організованої злочинної групи; джерела одержання інформації про діяльність організованої злочинної групи; злочинних схем організованої злочинної групи; місцезнаходження майна, грошових коштів, одержаних внаслідок злочинної діяльності організованої злочинної групи; розміру шкоди завданої державі внаслідок злочинної діяльності організованої злочинної групи; відомостей, що свідчать про наявність корумпованих зв'язків в органах державної влади, місцевого самоврядування; наявності зв'язків з особами, що перебувають на тимчасово окупованій території чи території держави-агресора; виявлення інших епізодів злочинних дій;

– наукові положення та практичні рекомендації щодо удосконалення взаємодії слідчого з іншими правоохоронними органами під час розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану, у формі групового методу розслідування;

– систему тактичних прийомів проведення окремих слідчих (розшукових) дій під час розслідування кримінальних правопорушень, учинених

організованими злочинними групами: обшуку (збір попередньої інформації, планування тактики проведення обшуку, раптовий початок обшуку; організація проведення обшуків одночасно в кількох місцях, блокування виходів і входів приміщення, оперативний контроль території, встановлення фізичного контролю над місцевістю, диференційований підхід до осіб, присутніх на об'єкті, ізоляція ключових фігурантів, використання тактичних прийомів психологічного впливу; послідовність обстеження, залучення спеціальних засобів), та огляду, важливою передумовою якого є оперативне моделювання ситуації – попередній аналіз наявної інформації з використанням інструментів кримінального аналізу (OSINT, HUMINT);

- криміналістичні рекомендації щодо проведення допиту членів організованої злочинної групи, які слід розрізняти залежно від їх ролі в групі (допит лідерів організованої злочинної групи; допит основних виконавців кримінальних правопорушень; допит осіб, відповідальних за фінансування злочинної діяльності та її зв'язки; допит нових учасників організованої злочинної групи; допит членів злочинного угруповання, які чинять активну протидію розслідуванню);

дістали подальшого розвитку:

- рекомендації щодо необхідності приведення кримінального законодавства України у відповідність із Конвенцією ООН Проти транснаціональної організованої злочинності, зокрема внесення змін до ч. 3 ст. 28 Кримінального кодексу України, в якому поняття «організована злочинна група», узгодити із ст. 2 (а) Конвенції, та викласти в такій редакції: «кримінальне правопорушення визнається вчиненим організованою групою, якщо в його готуванні або вчиненні брала участь структурована група у складі трьох або більше осіб, яка існує протягом певного часу та діє узгоджено з метою вчинення одного або кількох тяжких або особливо тяжких злочинів, спрямованих на отримання фінансової чи іншої матеріальної вигоди»;

- пропозиції щодо доцільності внесення змін до Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю»: ст. 1 Закону «Визначення термінів», в якій слід визначити такі основні поняття: «запобігання організованим злочинностям», «організована злочинність», «протидія організованим злочинностям», «взаємодія»; ст. 5 Закону шляхом перегляду системи органів, які здійснюють боротьбу з організованою злочинністю;

- пропозиції, щодо доцільності розробки нового підвідомчого нормативно-правового акту, який визначав би порядок організації взаємодії правоохоронних органів, а також інших органів державного нагляду та контролю, зокрема у сфері господарської діяльності, під час виявлення та розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами та злочинними організаціями;

- рекомендації щодо ефективних форм використання спеціальних знань під час розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що сформульовані та аргументовані в дисертаційному дослідженні теоретичні положення, висновки й пропозиції впроваджені та надалі можуть бути використані у: науково-дослідній діяльності, освітньому процесі, практичній діяльності органів досудового розслідування Національної поліції України, Державного бюро розслідування

Робота складається з анотації, переліку умовних позначень, вступу, трьох розділів, логічно об'єднаних у дев'ять підрозділів, висновків, списку використаних джерел і додатків.

Після закінчення доповіді аспіранту присутніми були поставлені наступні питання:

Чернявський С.С.: В роботі Ви здійснили криміналістичну класифікацію організованих злочинних груп, які сьогодні здійснюють свою діяльність в умовах воєнного стану. Якими критеріями ви керувалися та яке значення має криміналістична класифікація у розслідуванні кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану?

Відповідь: Дякую за запитання. В основі нашої класифікації поставлено специфічний характер обстановки вчинення кримінальних правопорушень організованими злочинними групами –умови воєнного стану, що в свою чергу впливає на характеристику елементів обстановки, їх підготовки, вчинення і приховування, так і особливостей виявлення, документування та розслідування такої категорії кримінальних правопорушень. Важливість криміналістичної класифікації кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану дозволяє: структурувати знання про найбільш поширені моделі злочинної поведінки організованих груп; передбачити дії злочинців залежно від типу правопорушення, способу його вчинення та мети; визначити ефективні напрями досудового розслідування, зокрема тактичні прийоми слідчих (розшукових) дій; розробці типових алгоритмів дій для різних категорій злочинів, вчинених організованими злочинними групами, створенню криміналістичних методик щодо конкретних класифікаційних груп кримінальних правопорушень (економічні, корупційні, диверсійні тощо).

Антошук А.О.: Які емпіричні матеріали були використані Вами для формулювання теоретичних положень та практичних рекомендацій в дисертації?

Відповідь: Дякую за запитання. Емпіричну базу дисертаційного дослідження складають: статистичні й аналітичні матеріали МВС України, Національної поліції України, Офісу Генерального прокурора за період з 2019-2025 років, Державної судової адміністрації України за 2019-2025 роки; дані, отримані внаслідок вивчення 85 кримінальних проваджень, за фактами вчинення кримінальних правопорушень організованими злочинними групами, досудове розслідування в яких здійснювали слідчі органів досудового розслідування та оперативні підрозділи НПУ протягом 2020–2025 років (Волинська, Дніпропетровська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська,

Закарпатська, Львівська, Одеська, області, м. Київ); результати анкетування 120 слідчих Національної поліції України (Вінницька, Київська, Харківська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька області, м. Київ). Використано власний практичний досвід роботи в підрозділах Національної поліції України.

Чорноус Ю. М.: Яким чином ви визначаєте поняття «організована злочинна група»?

Відповідь: Дякую за запитання. На основі аналізу міжнародного законодавства, а також наукових джерел, під організованою злочинною групою ми розуміємо –структуровану групу у складі трьох або більше осіб, яка існує протягом певного часу та діє узгоджено з метою вчинення одного або кількох тяжких або особливо тяжких злочинів, спрямованих на отримання фінансової чи іншої матеріальної вигоди.

Хабло О. Ю.: В результаті вашого дослідження Ви подаєте пропозиції стосовно доповнення чинного Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю». В чому вони полягають та чи можете Ви їх обґрунтувати?

Відповідь: Дякую за запитання. На основі аналізу міжнародного та національного законодавства в сфері боротьби з організованою злочинністю, а також наукових напрацювань аргументовано необхідність внесення змін до Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю»:

1) в частині визначення основних його понять, шляхом заміни терміну «боротьба» на термін «запобігання та протидія», які охоплюють значно ширший зміст з відповідним внесенням змін до ст. 1 Закону замінивши її назву з «Поняття організованої злочинності» на «Визначення термінів», виклавши її в такій редакції: «Стаття 1. Визначення термінів, доповнивши її термінами: запобігання організований злочинності; організована злочинність; протидія організований злочинності; взаємодія.

2) рекомендації щодо необхідності перегляду системи органів, які здійснюють боротьбу з організованою злочинністю, з відповідним внесенням змін до ст. 5 Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю», виклавши її в такій редакції:

«Система державних органів, що здійснюють боротьбу з організованою злочинністю в Україні, складається з: центральних органів координації та стратегії; державних органів, що беруть участь у боротьбі з організованою злочинністю; аналітично-інформаційних органів; інші державні органи, що реалізують державну політику у сфері запобігання та протидії організований злочинності.

Центральні органи координації та стратегії включають: Координаційну раду з боротьби з організованою злочинністю при Раді національної безпеки і оборони України.

В разі необхідності Верховною Радою України можуть бути створені інші органи, відповідальні за стратегічне планування та координацію боротьби з організованою злочинністю.

До державних органів, що беруть участь у боротьбі з організованою злочинністю відповідно до визначеної законом компетенції, належать: Служба безпеки України, Національна поліція України, Національне антикорупційне бюро України, Бюро економічної безпеки України, Державне бюро розслідувань, а також інші державні органи, які відповідно до закону здійснюють оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, процесуальне керівництво, контроль за переміщенням через державний кордон або фінансовий моніторинг, у межах повноважень, визначених законодавством.

Аналітично-інформаційні органи, забезпечують стратегічну, аналітичну, статистичну, інформаційну та координаційну підтримку державним органам, які безпосередньо здійснюють боротьбу з організованою злочинністю.

Інші державні органи, що реалізують державну політику у сфері запобігання та протидії організованій злочинності, відповідно до визначеної законом компетенції є органи, що беруть участь у формуванні та реалізації державної політики, здійснюють контроль, нагляд, регуляторну або профілактичну діяльність, спрямовану на запобігання утворенню, функціонуванню чи легалізації організованих злочинних груп».

Вознюк А. А.: Андріє Івановичу, чи досліджували і чи проводили ви аналіз останніх наукових праць, які розкривають особливості досудового розслідування кримінальних правопорушень в умовах функціонування надзвичайних правових режимів, зокрема воєнного стану?

Відповідь: Дякую за запитання. Так, задля здійснення комплексного дослідження питань, пов'язаних із розслідуванням кримінальних правопорушень, вчинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану, ми не оминати увагою наукові доробки, які прямо чи опосередковано стосувались організації розслідування кримінальних правопорушень, які вчиняються в умовах дії особливих правових режимів, зокрема воєнного стану. Серед таких праць, слід виокремити дисертаційні дослідження, які були здійснені із суміжних галузей правової науки – адміністративного права, кримінального права та кримінально-процесуального права, зокрема: С. О. Кузніченко «Становлення та розвиток інституту надзвичайних адміністративно-правових режимів в Україні» (2014), О. В. Лазукової «Особливий режим досудового розслідування в умовах воєнного, надзвичайного стану або у районі проведення антитерористичної операції» (2018), С. О. Кузніченко та В. О. Голуб «Воєнний стан: закордонний досвід та українська модель (досвід комплексного дослідження)» (2019); О. М. Семенишин «Теорія та практика запобігання корисливо-насилюницьким злочинам органами та підрозділами національної поліції України (за матеріалами операції об'єднаних сил)» (2020), І. В. Пряннішнікової «Адміністративно-правові засади взаємодії засобів масової інформації з органами Національної поліції під час запровадження правового режиму воєнного стану» (2022), О. О. Кисельова «Особливості здійснення кримінального провадження в умовах особливого періоду, надзвичайного та воєнного станів» (2022), К. П. Шевчинена «Розслідування воєнних злочинів в Україні» (2024).

Головуючий: Є ще запитання? Немає. Переходимо до обговорення дисертації. Слово надається науковому керівнику.

Науковий керівник, доктор юридичних наук, доцент Севрук В. Г., зазначив, що ступінь дисертаційного дослідження Синоверського Андрія Івановича «Розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану» присвячено розробленню та обґрунтуванню положень теоретичного і практичного характеру, що пов'язано з розслідуванням кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану, а також формулюванню науково обґрунтованих пропозицій й рекомендацій з удосконалення тактичних та організаційних особливостей розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану.

Дисертаційне дослідження містить якісну наукову новизну та розкриває розроблені теоретичні положення та практичні рекомендації щодо розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану, а також підвищення ефективності діяльності органів досудового розслідування.

На підставі аналізу чинного кримінального, кримінального процесуального законодавства України, практики розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану, а також узагальнення наукових підходів і позицій практичних працівників, розроблено комплекс теоретико-правових і прикладних засад, спрямованих на удосконалення організації розслідування таких кримінальних правопорушень; тактики проведення слідчих (розшукових) дій, взаємодії уповноважених суб'єктів, розроблення пропозицій до законодавства та практики правозастосування в умовах воєнного стану.

Під час наукового дослідження обраної проблематики Синоверський А. І проявив себе як працьовитий, цілеспрямований, відповідальний, старанний, наполегливий та здібний вчений-початківець, який успішно поєднував наукову діяльність з практичною. Систематично брав участь у наукових заходах, що проводилися як в Україні так і поза її межами, висвітлюючи актуальні питання криміналістики. Вільне оперування предметом дослідження дозволило дисертанту вивести відповідні науково обґрунтовані висновки як по розділах, так і в цілому по дисертації.

Зважаючи на вищевикладене, можна стверджувати, що дисертація Синоверського Андрія Івановича «Розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану», яка подана на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право» містить нові концептуальні наукові положення й науково обґрунтовані результати в галузі юриспруденції, що в сукупності розв'язують важливе науково-прикладне завдання.

Зважаючи на викладене вище дисертаційна робота Синоверського А. І. може бути подана до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Після цього було надано слово **рецензентам** роботи:

Доктор юридичних наук, доцент Павленко С. О. Дисертаційне дослідження Синоверського Андрія Івановича «Розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану», присвячене актуальному на сьогоднішній день питанню.

Автор поставив перед собою мету вирішення конкретного наукового завдання – формулювання науково обґрунтованих пропозицій й рекомендацій розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають під час розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану.

Предметом дослідження є особливості розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану.

Представлена дисертаційна робота має чітку логічну структуру та зв'язок з науковими програмами і планами, темами, визначеними за замістом дисертації.

Вказані та інші відомості засвідчують високий рівень проведеного здобувачем дослідження.

Висновки і рекомендації, сформульовані за змістом дисертації та публікацій здобувача, відрізняються важливим значенням для подальшого розвитку наукових досліджень та практичної слідчої діяльності.

Основні положення та висновки, що сформульовані в дисертації, відображено в 13 наукових публікаціях за темою дисертації, серед яких 5 наукових статей у виданнях, включених МОН України до переліку наукових фахових з юридичних наук, 8 наукових праць – у збірниках наукових доповідей оприлюднених на науково-практичних конференціях та круглому столі.

Оцінюючи у цілому позитивно дослідження аспіранта, слід зауважити, що вказані дискусійні положення, які були нами окреслені під час попереднього засідання кафедри автором були враховані.

Таким чином дисертаційна робота Синоверського Андрія Івановича «Розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану», є самостійною, завершеною науковою працею, яку виконано за актуальною та практично значущою темою. Робота містить науково обґрунтовані результати, які в комплексі вирішують наукове завдання із формулювання науково обґрунтованих пропозицій й рекомендацій з удосконалення розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану.

Дисертація відповідає спеціальності 081 – Право та вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 № 40 (із змінами і доповненнями), та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» (постанова Кабінету Міністрів

України від 12.01.2022 № 44) та може бути подана до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Доктор юридичних наук, старший науковий співробітник Тичина Д. М. Наданий на рецензування рукопис роботи на тему: «Розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану» виконаний на актуальну тему, яка належить до пріоритетних напрямів дослідження у галузі криміналістики, а також актуальних питань наукового забезпечення правоохоронної діяльності в Україні. Саме тому, обґрунтування вибору теми дослідження не викликає сумнівів. Зміст роботи відповідає вимогам до кваліфікаційних наукових праць рівня доктора філософії.

Розслідування кримінальних правопорушень – це складний пізнавальний процес, який потребує від суб'єкта розслідування застосування наявного у нього арсеналу знань, вмінь та навичок щодо виявлення, збирання, перевірки та оцінки доказів. Особливої складності процес розслідування набуває у несприятливих слідчих ситуаціях, пов'язаних з певними обставинами, або суб'єктом вчинення кримінального правопорушення.

Таке дослідження має за мету вирішити нинішні проблеми що виникають у процесі виявлення та розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану. Дисертація має чіткий зв'язок з науковими програмами, планами, темами, визначеними за змістом дисертації.

Наведені в дисертації наукові положення, висновки і рекомендації достатньо повно розкриті й обґрунтовані. Заслужують на увагу пропозиції, щодо необхідності перегляду системи органів, які здійснюють боротьбу з організованою злочинністю, зокрема по створенню центрального органу координації та стратегії – Координаційної ради з боротьби з організованою злочинністю при Раді національної безпеки і оборони України.

Використано ґрунтовну емпіричну базу дослідження, яку становлять статистичні й аналітичні матеріали МВС України, Національної поліції України, Офісу Генерального прокурора за період з 2019-2025 років, Державної судової адміністрації України за 2019-2025 роки; дані, отримані внаслідок вивчення 85 кримінальних проваджень, за фактами вчинення кримінальних правопорушень організованими злочинними групами, досудове розслідування в яких здійснювали слідчі органів досудового розслідування та оперативні підрозділи НПУ протягом 2020–2025 років (Волинська, Дніпропетровська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Закарпатська, Львівська, Одеська, області, м. Київ); результати анкетування 120 слідчих Національної поліції України (Вінницька, Київська, Харківська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька області, м. Київ). Використано власний практичний досвід роботи в підрозділах Національної поліції України.

Таким чином, дисертаційна робота Синоверського Андрія Івановича «Розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими

злочинними групами в умовах воєнного стану», є самостійною, завершеною науковою працею, яку виконано за актуальною та практично значущою темою.

Дисертація відповідає спеціальності 081 – Право та вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 № 40 (із змінами і доповненнями), та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» (постанова Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 № 44) та може бути подана до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

проректор, доктор юридичних наук, професор: Чернявський С. С.; т.в.о. завідувача кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Антошук А. О.; професор кафедри, доктор юридичних наук, професор Черноус Ю. М.; професор кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Моргун Н.С.; завідувач наукової лабораторії з проблем протидії злочинності ННПД, доктор юридичних наук, професор Вознюк А. А.

Синоверський А.І. подякував виступаючим та усім присутнім на засіданні за об'єктивну оцінку його дисертаційної роботи, за висловлені зауваження та побажання, слушні професійні поради, що сприяли удосконаленню змісту та форми дисертаційної роботи.

На основі результатів обговорення присутні на засіданні вирішили запропонувати такий:

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації щодо дисертації Синоверського Андрія Івановича «Розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану»

Дисертація Синоверського Андрія Івановича «Розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану», яка подана на здобуття доктора філософії за спеціальністю 081 – Право, є цілісною, завершеною науковою працею.

Обґрунтування вибору теми дослідження. В умовах воєнного стану усе більшу актуальність набуває розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами, яка завдає значної шкоди державі, негативно впливає на стан економіки, дестабілізує фінансово-кредитну систему, ускладнює криміногенну ситуацію. Нині, вона стала одним із факторів, що загрожує національній безпеці держави.

Крім того, на сьогодні спостерігається досить стала тенденція до зміни структури та характеру організованої злочинності, способів вчинення

кримінальних правопорушень та приховування своєї кримінальної протиправної діяльності. Посилюється її організованість, що потребує прийняття невідкладних законодавчих й організаційно-управлінських заходів. Водночас суттєві економічні та суспільно-політичні перетворення, розвиток техніки, криміналізація суспільства зумовили необхідність наукового осмислення такого негативного соціального явища, як організована злочинність.

Важливість розроблення криміналістичної характеристики кримінальних правопорушень, учинених організованими групами в умовах воєнного стану обумовлюється декількома факторами: складністю виявлення злочинної діяльності організованої злочинної групи, а також встановлення всіх її учасників та визначення лідера; утруднення процесу розслідування вказаної категорії кримінальних правопорушень, проведення слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних дій, внаслідок ведення бойових дій, перебування окремих частин території України під тимчасовою окупацією, деокупації територій та їх розмінування, масовим переселенням населення країни, в тому числі і вимушеного перенесення окремих підрозділів органів Національної поліції України, Служби безпеки України, Державного бюро розслідувань з тимчасово окупованих території; значним навантаженням на правоохоронні органи, внаслідок необхідності виконання завдань, пов'язаних із захистом територіальної цілісності та державного суверенітету нашої держави, виявленням диверсійно-розвідувальних груп, здійснення контррозвідувальної діяльності, документуванням воєнних злочинів, тощо.

Аналіз даних статистики Офісу Генерального прокурора засвідчив стрімке зростання рівня організованої злочинності, зокрема у 2022 році було виявлено 395 організованих злочинних груп, у складі яких було 1637 осіб, в 2023 році – 494, які в свою чергу налічували 2103 особи, у 2024 році їх уже налічується 631 організована злочинна група, у складі яких – 2888 особи. Крім того, дані статистики відображають найбільш вразливі сфери суспільного життя, які стали об'єктом підвищеного кримінального ризику, якими є фінансово-економічна, оборонна сфери, сфера соціального захисту населення, сфера державного управління.

Організовані злочинні групи користуючись військовим конфліктом безпосередньо впливають на економічні процеси, які відбуваються у державі. В умовах воєнного стану вчинення кримінальних правопорушень організованими злочинними групами часто маскується під волонтерською діяльністю, а лідери таких злочинних груп займають високі керівні посади, або ж перебувають на тимчасово окупованих територіях нашої держави, ведучи свою злочинну діяльність звідти.

З огляду на зміни, що відбуваються у кримінальному процесуальному законодавстві, удосконалення та розвиток криміналістичної техніки та тактики, поява інноваційних напрямів у криміналістичній теорії та практиці, окремої уваги заслуговує питання розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану. Для цілісності та повноти пізнання питань розслідування кримінальних

правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного часу слід розглянути питання взаємодії слідчого із працівниками спеціальних оперативних підрозділів боротьби з організованою злочинністю, а також іншими органами та організаціями. Складність розслідування за даною категорією кримінальних правопорушень обумовлює необхідність спільної погодженої діяльності слідчих, працівників оперативних підрозділів, спеціалістів, а також широкого використання заходів міжнародного співробітництва.

До цього часу відсутній єдиний підхід до змісту розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану. Крім того, в умовах збройної агресії російської федерації проти України змін зазнали процесуальні, криміналістичні та інші аспекти розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану, зокрема, щодо форм та методів здійснення досудового розслідування, планування процесу розслідування таких кримінальних правопорушень, організаційних, процесуальних і тактичних особливостей проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій, інших процесуальних дій, тощо. Таким чином, вказане обумовлює важливість нашого дисертаційного дослідження.

Теоретичним підґрунтям дисертаційного дослідження стали наукові праці, що містять загальні положення методики розслідування кримінальних правопорушень: А. М. Бандурка, В. К. Весельського, А. Ф. Волобуєва, В. Я. Горбачевського, В. А. Журавля, В. В. Зарубей, А. В. Іщенко, О. А. Клименко, В. О. Коновалової, В. К. Лисиченка, А. А. Небитова, М. А. Погорецького, Л. Д. Удалової, П. В. Цимбала, Ю. М. Чорноус, В. Ю. Шепітька, М. Є. Шумила та інші.

Безпосередньо дослідженню окремих питань, пов'язаних з розслідуванням кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами присвячені праці таких українських учених як: О. Л. Авраменка, В. М. Варцаби, Л. В. Дергача, А. В. Даниляка, Л. Г. Д'яковського, В. П. Корж, М. В. Проценка, В. Б. Школьного, К. О. Чаплинського, А. П. Сакаля, І. Л. Рудницького, Ю. В. Висотенко, А. І. Плосконоса, І. В. Пашинської, С. О. Павленка, В. Г. Севрука, Р. О. Тютюнника, Б. В. Щура.

Важливе значення становили праці присвячені організації розслідування кримінальних правопорушень, які вчиняються в умовах дії особливих правових режимів, зокрема воєнного стану, зокрема: С. О. Кузніченко «Становлення та розвиток інституту надзвичайних адміністративно-правових режимів в Україні» (2014), О. В. Лазукової «Особливий режим досудового розслідування в умовах воєнного, надзвичайного стану або у районі проведення антитерористичної операції» (2018), С. О. Кузніченко та В. О. Голуб «Воєнний стан: закордонний досвід та українська модель (досвід комплексного дослідження)» (2019); О. М. Семенишин «Теорія та практика запобігання корисливо-насилюницьким злочинам органами та підрозділами національної поліції України (за матеріалами операції об'єднаних сил)» (2020), І. В. Прянішнікової «Адміністративно-правові засади взаємодії засобів масової інформації з

органами Національної поліції під час запровадження правового режиму воєнного стану» (2022), О. О. Кисельова «Особливості здійснення кримінального провадження в умовах особливого періоду, надзвичайного та воєнного станів» (2022), К. П. Шевчинена «Розслідування воєнних злочинів в Україні» (2024).

Констатуючи дослідницьку цінність дисертаційних досліджень, слід наголосити на необхідності вивчення проблемних питань, присвячених розслідуванню кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану із урахуванням сучасних вимог кримінального процесуального законодавства та реалій сьогодення. Крім того, в умовах функціонування особливого режиму досудового розслідування та у зв'язку зі збройною агресією російської федерації проти України нагальною є потреба в ґрунтовному науковому опрацюванні теоретичних, правових і практичних засад розслідування кримінальних правопорушень учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану. Враховуючи вищевикладене, дана проблематика зумовлює вибір теми дисертаційного дослідження та визначає його актуальність.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертацію виконано відповідно до Стратегії боротьби з організованою злочинністю (Розпорядження Кабінету Міністрів України від 16.09.2020 № 1126-р), Національної економічної стратегії на період до 2030 року (Постанова Кабінету Міністрів України від 3 березня 2021 року № 179); Стратегії розвитку системи правосуддя та конституційного судочинства на 2021-2023 роки (Указ Президента України від 11 червня 2021 року № 231/2021), Стратегії національної безпеки України, затвердженої Указом Президента України від 26 травня 2015 року № 287/2015, Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023–2027 роки (Указ Президента України від 11 травня 2023 року № 273/2023); Стратегії воєнної безпеки України (Указ Президента України від 25 березня 2021 року № 121/2021); Стратегії інтегрованого управління кордонами на період до 2025 року (Розпорядження КМУ від 24 липня 2019 року № 687-р); Антикорупційної програми Міністерства внутрішніх справ України на 2023-2025 роки (наказ МВС від 28 лютого 2023 року № 136 (із змінами, унесеними наказом Міністерства внутрішніх справ України від 12 квітня 2023 року № 307)). Тематика роботи відповідатиме Тематиці наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок на 2020-2024 роки (наказ МВС України № 454 від 11 червня 2020 року) (на 2025-2029 роки (наказ МВС України № 326 від 21 травня 2024 року)), а також Основним напрямом наукових досліджень Національної академії внутрішніх справ на 2021-2024 роки (ухваленого рішенням Вченої ради НАВС від 21 грудня 2020 року, протокол № 23).

Тему дисертації затверджено Вченою радою Національної академії внутрішніх справ 25 жовтня 2022 року (протокол № 14) та включено до Переліку тем дисертаційних досліджень з юридичних наук НАПрН України (№ 1135, 2022 р.).

Мета і завдання дослідження. Мета дослідження полягає у розробці теоретичних положень та практичних рекомендацій щодо розслідування кримінальних правопорушень, вчинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану.

Досягнення поставленої мети зумовила необхідність виконання наступних завдань:

- систематизувати сучасний стан наукових досліджень з проблем розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану;
- охарактеризувати правові засади розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану;
- сформувати криміналістичну характеристику кримінальних правопорушень, учинених організованими групами в умовах воєнного стану;
- виокремити обставини, що підлягають встановленню на початковому етапі розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану;
- визначити типові слідчі ситуації початкового та наступного етапів розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану та запропонувати алгоритм їх вирішення;
- висвітлити проблемні аспекти та шляхи удосконалення взаємодії слідчого з іншими правоохоронними органами в процесі розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану;
- розробити систему тактичних прийомів проведення огляду та обшуку під час розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану;
- схарактеризувати тактику проведення допиту під час розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану;
- з'ясувати ефективні форми використання спеціальних знань під час розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану.

Об'єктом дисертаційного дослідження є суспільні відносини, що виникають під час розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану.

Предметом дослідження є розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети в роботі використано загальнонаукові та спеціальні методи, які дали змогу оптимально врахувати специфіку об'єкта і предмета дослідження, зокрема: *методи формальної логіки* (аналіз, синтез, дедукція, індукція, аналогія, абстрагування) надали можливість дослідити стан наукових досліджень особливостей розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими

злочинними групами в умовах воєнного стану. Крім того, використовувалися інші методи, зокрема спеціальні методи, які є основними засобами пошуку. Історичний метод використовувався під час вивчення стану наукових досліджень, генезису розробленості питань розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану (підрозділ 1.1). *Порівняльно-правовий метод* застосовано в ході аналізу норм міжнародного та національного законодавства в сфері боротьби з організованою злочинністю, наукових визначень, категорій, понять і підходів (розділи 1, 2, 3); *догматичний (формально-логічний)* – для висвітлення змісту основних понять дисертації: «група осіб», «організована злочинна група», «воєнний стан», «криміналістична характеристика» (підрозділ 1.2., 1.3); *метод системного аналізу* – для комплексного узагальнення елементів криміналістичної характеристики кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану та визначення кореляційних зв'язків між ними (підрозділ 1.3); *системно-структурний* – визначення способів вчинення кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану (підрозділ 1.3); для систематизації обставин, які підлягають встановленню; формування алгоритмів вирішення типових слідчих ситуацій і тактики проведення слідчих (розшукових) дій (розділи 2, 3); *моделювання* – під час визначення особливостей взаємодії слідчого з іншими правоохоронними органами (підрозділ 2.3), розроблення криміналістичних рекомендацій щодо тактики проведення слідчих (розшукових) дій під час розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану (підрозділи 3.1, 3.2); *логіко-нормативний* – для аналізу законодавства та формулювання пропозицій з його вдосконалення (підрозділи 1.2); *статистичний та соціологічний* – для узагальнення результатів опитування респондентів й даних офіційної статистики з метою підтвердження теоретичних висновків (у всіх розділах дисертації); *метод узагальнення* – для формулювання висновків та пропозицій відповідно до завдань дослідження за визначеною темою.

Емпіричну базу дослідження становлять: статистичні й аналітичні матеріали МВС України, Національної поліції України, Офісу Генерального прокурора за період з 2019-2025 років, Державної судової адміністрації України за 2019-2025 роки; дані, отримані внаслідок вивчення 85 кримінальних проваджень, за фактами вчинення кримінальних правопорушень організованими злочинними групами, досудове розслідування в яких здійснювали слідчі органів досудового розслідування та оперативні підрозділи НПУ протягом 2020–2025 років (Волинська, Дніпропетровська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Закарпатська, Львівська, Одеська області та м. Київ); результати анкетування 120 слідчих та оперативних працівників підрозділів Національної поліції України (Вінницькій, Київській, Харківській, Хмельницькій, Черкаській, Чернівецькій області та м. Київ). Використано власний практичний досвід роботи по боротьбі з організованою злочинністю в Департаменті стратегічних розслідувань Національної поліції України.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що робота є першим комплексним монографічним дослідженням, у вітчизняній науці, щодо розслідування кримінальних правопорушень, вчинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану, в якому узагальнено та сформульовано низку положень, висновків і рекомендацій, які становлять наукову новизну, зокрема:

вперше:

- розроблено криміналістичну характеристику кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану, основними структурними елементами якої є: способи підготовки, вчинення та приховування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану (за критеріями: характером предмету злочинного посягання; сферою злочинного впливу організованої злочинної групи; технологією злочинної діяльності; слідова картина (за характером слідів та способом їх фіксації: матеріально-фіксовані, ідеальні; за ознаками, що вказують на організованість групи (сліди ієрархічної структури та розподілу ролей, сліди стійких зв'язків та конспірації, сліди залучення корумпованих зв'язків, сліди використання спеціальних знань та навичок, сліди систематичності та плановості злочинної діяльності; за географічною локалізацією та часом вчинення: сліди, характерні для певних регіонів, що знаходяться під безпосередньою загрозою бойових дій або мають особливості економічної діяльності; сліди, що вказують на активізацію певних видів кримінальних правопорушень у конкретні періоди воєнного стану); обстановка вчинення кримінальних правопорушень, що розглядається в сукупності зовнішніх просторово-часових меж (час, місце, обставини) та факторів соціально-політичного характеру (стратегічне значення території, економічний потенціал регіону, логістичні особливості, соціально-економічні умови регіону, військові та політичні фактори); предмет злочинного посягання; криміналістична характеристики членів і лідера організованої злочинної групи (складається із системи показників, що відбивають у сукупності їх соціально-демографічний та професійний склад, кримінальний досвід і знання в різних сферах, залежно від напряму злочинної діяльності, типології лідерів, непрямих учасників, виконавців, тощо);

- запропоновано авторську диференціацію організованих злочинних груп за критерієм сфери реалізації, в якій вони здійснюють свою злочинну діяльність в умовах воєнного стану: організовані злочинні групи, які продовжили свою злочинну діяльність у сфері загальнокримінальної спрямованості; організовані злочинні групи, які перенесли свій основний осередок закордон, залишивши при цьому окремих контроль за злочинною діяльністю в Україні; новоутворені організовані злочинні групи, які розпочали свою кримінальну діяльність після криміналізації окремих діянь; злочинні угруповання, які надавали підтримку державі-агресору, її військовим формуванням з 2014 року; організовані злочинні угруповання, які функціонують у владних структурах, або мають корумповані зв'язки із ними;

– систематизовано типові слідчі ситуації початкового етапу розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану: за напрямками (видами, схемами) злочинної діяльності організованої злочинної групи в умовах воєнного стану; за джерелом фінансування організованої злочинної групи; за характером корумпованих зв'язків організованої злочинної групи; за джерелом одержання вихідної інформації про кримінальне правопорушення. Запропоновано алгоритми вирішення окреслених слідчих ситуацій;

– аргументовано необхідність створення окремих експертних підрозділів у структурі центральних і міжрегіональних органів Національної поліції України, які здійснюють реалізацію державної політики з питань боротьби з організованою злочинністю, що зумовлено трансформацією сучасних загроз, зокрема участю колишніх правоохоронців у складі організованих злочинних угруповань, які діють в інтересах окупаційної влади, що вимагає створення вузькоспеціалізованих експертних структур, здатних ефективно протидіяти таким загрозам шляхом проведення комплексного аналізу, виявлення прихованих зв'язків між організованими злочинними групами й елементами колабораціонізму, а також забезпечення високого рівня інформаційної, криміналістичної та аналітичної підтримки;

удосконалено:

– сучасні наукові положення щодо стану дослідження проблем розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану шляхом аналізу та систематизації відомостей про зміст дисертаційних і монографічних праць вітчизняних та зарубіжних науковців, а також досліджень, викладених у посібниках, методичних рекомендаціях і наукових статтях з метою формування теоретичних положень та науково обґрунтованих рекомендацій з цієї проблематики;

– систему обставин, які підлягають встановленню під час розслідування кримінальних правопорушень учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану, що характеризують: подію кримінального правопорушення (часу, місця, обставин і обстановки); відомостей, які свідчать про створення та діяльність організованої злочинної групи; інформація про її учасників, лідера, та осіб які сприяли вчиненню кримінального правопорушення, чи прихованню їх злочинної діяльності; обсягу ролей кожного учасника організованої злочинної групи, достатніх доказів причетності учасників організованої злочинної групи до вчинення кримінальних правопорушень; сфери злочинного впливу організованої злочинної групи; джерела одержання інформації про діяльність організованої злочинної групи; злочинних схем організованої злочинної групи; місцезнаходження майна, грошових коштів, одержаних внаслідок злочинної діяльності організованої злочинної групи; розміру шкоди завданої державі внаслідок злочинної діяльності організованої злочинної групи; відомостей, що свідчать про наявність корумпованих зв'язків в органах державної влади, місцевого самоврядування; наявності зв'язків з особами, що перебувають на тимчасово

окупованій території чи території держави-агресора; виявлення інших епізодів злочинних дій;

- наукові положення та практичні рекомендації щодо удосконалення взаємодії слідчого з іншими правоохоронними органами під час розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану, у формі групового методу розслідування;

- систему тактичних прийомів проведення окремих слідчих (розшукових) дій під час розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами: обшуку (збір попередньої інформації, планування тактики проведення обшуку, раптовий початок обшуку; організація проведення обшуків одночасно в кількох місцях, блокування виходів і входів приміщення, оперативний контроль території, встановлення фізичного контролю над місцевістю, диференційований підхід до осіб, присутніх на об'єкті, ізоляція ключових фігурантів, використання тактичних прийомів психологічного впливу; послідовність обстеження, залучення спеціальних засобів), та огляду, важливою передумовою якого є оперативне моделювання ситуації – попередній аналіз наявної інформації з використанням інструментів кримінального аналізу (OSINT, HUMINT);

- криміналістичні рекомендації щодо проведення допиту членів організованої злочинної групи, які слід розрізняти залежно від їх ролі в групі (допит лідерів організованої злочинної групи; допит основних виконавців кримінальних правопорушень; допит осіб, відповідальних за фінансування злочинної діяльності та її зв'язки; допит нових учасників організованої злочинної групи; допит членів злочинного угруповання, які чинять активну протидію розслідуванню);

дістали подальшого розвитку:

- рекомендації щодо необхідності приведення кримінального законодавства України у відповідність із Конвенцією ООН Проти транснаціональної організованої злочинності, зокрема внесення змін до ч. 3 ст. 28 Кримінального кодексу України, в якому поняття «організована злочинна група», узгодити із ст. 2 (а) Конвенції, та викласти в такій редакції: «кримінальне правопорушення визнається вчиненим організованою групою, якщо в його готуванні або вчиненні брала участь структурована група у складі трьох або більше осіб, яка існує протягом певного часу та діє узгоджено з метою вчинення одного або кількох тяжких або особливо тяжких злочинів, спрямованих на отримання фінансової чи іншої матеріальної вигоди»;

- пропозиції щодо доцільності внесення змін до Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю»: ст. 1 Закону «Визначення термінів», в якій слід визначити такі основні поняття: «запобігання організований злочинності», «організована злочинність», «протидія організований злочинності», «взаємодія»; ст. 5 Закону шляхом перегляду системи органів, які здійснюють боротьбу з організованою злочинністю;

- пропозиції, щодо доцільності розробки нового підвідомчого нормативно-правового акту, який визначав би порядок організації взаємодії правоохоронних

органів, а також інших органів державного нагляду та контролю, зокрема у сфері господарської діяльності, під час виявлення та розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами та злочинними організаціями;

– рекомендації щодо ефективних форм використання спеціальних знань під час розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що сформульовані та аргументовані в дисертаційному дослідженні теоретичні положення, висновки й пропозиції впроваджені та надалі можуть бути використані у:

– науково-дослідній діяльності – для подальшого удосконалення методики розслідування окремих видів кримінальних правопорушень на основі сформульованих і викладених теоретичних положень, висновків та рекомендацій (акт впровадження Національної академії внутрішніх справ від 08.07.2024 року № 118-нд;

– освітньому процесі – при викладанні навчальних дисциплін «Кримінальний процес», «Криміналістика», а також при підготовці підручників, посібників, текстів лекцій і навчально-методичних матеріалів, проведенні семінарів і практичних занять з кримінального процесу, криміналістики та оперативно-розшукової діяльності (акт впровадження Національної академії внутрішніх справ від 08.07.2024 року № 116-оп);

– практичній діяльності органів досудового розслідування Національної поліції України, Державного бюро розслідування (акти впровадження Головного слідчого управління Національної поліції України від 07.08.2024 р. № 108461-2024, Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Києві від 05.08.2024 р.).

Особистий внесок здобувача. Дисертація виконана самостійно, усі сформульовані положення та висновки є результатом особистих досліджень автора. Окремі положення автора викладено у співавторстві. Особистий внесок автора становить 70 %. Окремі положення автора викладено в тезах доповідей «Окремі аспекти розслідування кримінальних правопорушень, вчинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану», «Окремі питання міжнародного співробітництва під час розслідування кримінальних правопорушень вчинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану», «Особливості проведення судових експертиз під час розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану» у співавторстві з А. М. Поляхом. Особистий внесок автора в кожній з цих праць становить 70 %. Ідеї та розробки, що належать співавторам, у дисертації не використовувалися.

Апробація результатів дослідження. Апробація матеріалів дисертації. Основні положення і висновки дисертації оприлюднені на науково-практичних конференціях та круглому столі, зокрема: Актуальні проблеми криміналістики та судової експертології (м. Київ, 22 листопада, 2018 року) «Протидія кримінальним правопорушенням в умовах воєнного стану (м. Кропивницький,

27 жовтня 2022 року), «Актуальні питання криміналістики та судової експертизи» (м. Київ, 25 листопада 2022 року), «Кримінальне судочинство: сучасний стан та перспективи розвитку» (Київ, 28 квітня 2023 року), «Правнича освіта й наука: виклики воєнного стану та перспективи повоєнної України» (Київ, 18 травня 2023 року), «Актуальні питання судової експертизи і криміналістики» (Харків, 10 листопада 2023 року), «Актуальні питання криміналістики та судової експертизи» (м. Київ, 30 листопада 2023 року), «Актуальні питання та перспективи розшукової роботи в діяльності підрозділів кримінальної поліції» (Київ, березень 2024 року), «Актуальність та особливості наукових досліджень в умовах воєнного стану» (Київ, 22 травня 2024 року).

Публікації. Основні результати наукового дослідження опубліковано в 13 наукових публікаціях за темою дисертації, серед яких 5 наукових статей у виданнях, включених МОН України до переліку наукових фахових з юридичних наук, 8 наукових праць – у збірниках наукових доповідей оприлюднених на науково-практичних конференціях та круглому столі, зокрема:

1. Синоверський А.І. Організація та планування розслідування кримінальних правопорушень вчинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану. *Věda a perspektivy* № 1. 2023. Praha, České republika. С. 170-182. DOI: [https://doi.org/10.52058/2695-1592-2023-1\(20\)-170-182](https://doi.org/10.52058/2695-1592-2023-1(20)-170-182). URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/vp/article/view/3482/3501>.

2. Синоверський А.І. Стан міжнародного та національного законодавства в сфері розслідування кримінальних правопорушень, вчинених організованими злочинними групами в умовах воєнного часу. *Вісник кримінального судочинства*. Вип. № 3-4. ТОВ «Правова єдність». 2022. С. 218-232. DOI: <https://doi.org/10.17721/2413-5372.2022.3-4/218-231>. URL: http://www.library.univ.kiev.ua/ukr/host/10.23.10.100/db/ftp/univ/vkc/vkc_2022_3-4.pdf.

3. Синоверський А.І. Організаційно-тактичні та психологічні основи використання спеціальних знань під час розслідування кримінальних правопорушень, вчинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану. *Юридична психологія*. Т. 33, № 2. (2023). с. 129-140. URL: <https://psychped.navs.edu.ua/index.php/psychped/article/view/1596/1587>.

4. Синоверський А.І., Скриник М. Взаємодія під час розслідування кримінальних правопорушень вчинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану – організаційно-тактичний та психологічний аспект. *Юридична психологія*. Т. 34. №1. (2024). С. 140-153. URL: <https://psychped.navs.edu.ua/index.php/psychped/article/view/1648/1636>.

5. Синоверський А.І. Тактичні прийоми проведення допиту під час розслідування кримінальних правопорушень, вчинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану. *Юридична психологія*. Т. 35. № 2. (2024). С. 90-99. URL: <https://psychped.navs.edu.ua/index.php/psychped/article/view/1671/1662>.

6. Синоверський А.І., Мирівська А.В. Особливості розслідування злочинів, учинених організованими групами. *Актуальні проблеми*

криміналістики та судової експертології: мат. міжвід. наук. практ. конф. (22 листопада, м. Київ. 2018). С. 278-281. URL: <https://elar.navs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/657d745e-d99d-41a2-9237-e0124f10163d/content>.

7. Синовєрський А.І., Полях А.М. Окремі аспекти розслідування кримінальних правопорушень, вчинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану. *Протидія кримінальним правопорушенням в умовах воєнного стану*: матеріали всеукр. наук.-практ. конф. (27 жовтня, м. Кропивницький. 2022). м. Кропивницький. С. 213-216. URL: https://dnuvs.ukr.education/wp-content/uploads/2023/11/zbirnyk_konferencziya_27_10_onovlenyj.pdf.

8. Синовєрський А.І. Тактичні завдання розслідування кримінальних правопорушень, вчинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану. *Актуальні питання криміналістики та судової експертизи*: мат. міжвід. наук. практ. конф. (25 листопада, м. Київ. 2022). М. Київ. С. 235-238. URL: <https://elar.navs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/34f44a3e-ab65-4175-8d44-e0f8388ad030/content>.

9. Синовєрський А.І., Полях А.М. Окремі питання міжнародного співробітництва під час розслідування кримінальних правопорушень вчинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану. *Кримінальне судочинство: сучасний стан та перспективи розвитку*: матеріали міжвідом. наук.-практ. конф. (Київ, 28 квіт. 2023 р.). М. Київ. С. 262-265. URL: <https://elar.navs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/fce6c87a-574e-4bf8-a212-b4e5bd2715af/content>.

10. Synoverskyi A.I., Loputko, O.A. Features of planning of the investigation of crimes committed by organized criminal groups under martial law. *Правнича освіта й наука: виклики воєнного стану та перспективи повоєнної України [Текст]* : матеріали загальноакад. підсумк. наук.-теорет. конф. здобувачів вищої освіти та молодих вчених (Київ, 18 трав. 2023 р.). С. 90-94. URL: <https://elar.navs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/921a75fc-7c98-4ce0-bb14-d4709f0c8c91/content>.

11. Синовєрський А. І., Полях А.М. Особливості проведення судових експертиз під час розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинним групами в умовах воєнного стану. *Актуальні питання судової експертизи і криміналістики* : зб. мат-лів міжнар. наук.-практ. конф. з нагоди 100-річчя Національного наукового центру «Інститут судових експертиз ім. Засл. проф. М. С. Бокаріуса» (Харків, 10.11.2023). Харків : ННЦ «ІСЕ ім. Засл. проф. М. С. Бокаріуса», 2023С. 3-2-304. URL: <https://drive.google.com/file/d/1Kwin74kcc8IVhymxGLXWOEAccvxnpxA6/view>.

12. Синовєрський А. І. Обстановка вчинення кримінального правопорушення як складова криміналістичної характеристики кримінальних правопорушень вчинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану. *Актуальні питання криміналістики та судової експертизи*: мат. міжвід. наук. практ. конф. (30 листопада, м. Київ. 2023). М. Київ. С. 379-

383. URL: <https://elar.navs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/8af04f35-2159-43e8-8e94-514b9d3829a0/content>.

13. Синоверський А.І. Напрями взаємодії слідчих з оперативними працівниками під час розслідування кримінальних правопорушень, що вчиняють організовані злочинні групи в умовах воєнного стану. *Актуальні питання та перспективи розшукової роботи в діяльності підрозділів кримінальної поліції* : матеріали міжвідом. наук.-практ. круглого столу (Київ, 28 берез. 2024 р.). М. Київ. 2024. С. 327-330. URL: <https://elar.naiu.kiev.ua/handle/123456789/30665>.

14. Синоверський А.І. Значення криміналістичної характеристики для формування методики розслідування кримінальних правопорушень вчинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану. *Актуальність та особливості наукових досліджень в умовах воєнного стану*. Матеріали IV міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. з нагоди відзначення Дня науки-2024 в Україні. Київ. 2024. С. 208-210. https://sci.ldubgd.edu.ua/bitstream/123456789/13842/1/%D0%97%D0%B1%D1%96%D1%80%D0%BD%D0%B8%D0%BA_%D1%82%D0%B5%D0%B7_22.05.2024.pdf.

Характеристика особистості здобувача. Синоверський Андрій Іванович 1996 року народження, освіта вища – юридична, у 2018 році закінчив Національну академію внутрішніх справ за спеціальністю «Право» (диплом магістра). З вересня 2022 року по сьогоднішній день аспірант заочної форми навчання Національної академії внутрішніх справ. На сьогодні старший оперативний співробітник в ОВС ДСР НПУ.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана науковим стилем, українською мовою. Наукові положення, висновки та рекомендації викладені стисло, точно, ясно та просто, що забезпечує легкість і доступність їх сприйняття. Дисертація оформлена згідно з вимогами МОН України.

Структура дисертації відповідає меті, завданням, предмету дослідження і вимогам Міністерства освіти і науки України та складається із вступу, трьох розділів, які містять дев'ять підрозділів, висновків, списку використаних джерел та додатків.

Відповідність дисертації встановленим вимогам і визначеній спеціальності. Кримінальні процесуальні засади участі захисника під час досудового розслідування щодо народного депутата України є напрямом, який віднесено до спеціальності 081 - Право.

УХВАЛЕНО:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Синоверського Андрія Івановича «Розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Синоверського Андрія Івановича відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами й доповненнями), наказу Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» від 12 січня 2017 року № 40 (зі змінами й доповненнями) та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами й доповненнями).

3. Рекомендувати дисертацію Синоверського Андрія Івановича «Розслідування кримінальних правопорушень, учинених організованими злочинними групами в умовах воєнного стану», до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Результати голосування присутніх на засіданні докторів та кандидатів наук за профілем поданої на розгляд дисертації: за – 19, проти – немає, таких, що утримались – немає.

**Головуючий -
Проректор
Національної академії внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, професор**

Сергій ЧЕРНЯВСЬКИЙ

